

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)
11 päivänä joulukuuta 2003

Asia T-323/02

Monique Breton
vastaan
Euroopan yhteisöjen tuomioistuin

Henkilöstö – Ylennys – Ylennyspisteiden myöntäminen –
Tutkittavaksi ottaminen

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 1587

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan yhteisöjen tuomioistuimen sen päätöksen kumoamista, joka koskee ylennyspisteiden myöntämistä kantajalle vuosina 1998, 1999 ja 2000 ylennyksistä 18.10.2000 tehdyn yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen ja ylennyksiä koskevasta siirtymävaiheesta 3.12.2001 tehdyn yhteisöjen tuomioistuimen kirjaajan päätöksen mukaisesti.

Ratkaisu: Kanne hylätään. Kumpikin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiivistelmä

1. *Henkilöstö - Kanne - Virkamiehelle vastaisen päätöksen käsite - Ylennyspisteiden myöntäminen kuuluu tähän käsitteeseen (Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)*

2. *Henkilöstö - Ylennys - Uuden ylennysjärjestelmän toteuttaminen - Siirtymäjärjestelmä - Virkamiesten ansioiden huomioon ottaminen - Hallintoviranomaisen harkintavalta - TuomioistuINVALVONNAN rajat (Henkilöstösääntöjen 45 artikla)*

3. *Yhteisön oikeus - Periaatteet - Yhdenvertainen kohtelu - Syrjinnän käsite*

1. Yhteisöjen tuomioistuimen ylennyksistä antamissa säännöissä, joiden perustana käytetään kumuloituvia ansioita, joita edustavat joka vuosi keräytyvät ylennyspisteet, ylennyspisteiden myöntämisen seurauksia ei ole rajattu vain yhteen tiettyyn ylennyskierrökseen.

Näin ollen vaikka tämä ylennyspisteiden myöntäminen on osa ylennysmenettelyä ja vaikka sillä ei määritellä ennalta täysin sitä, minkä päätöksen nimittävä viranomainen tekee asianomaisen mahdollisen ylennyksen osalta tietyllä ylennyskierröksellä, sitä on arviointikertomuksen tavoin pidettävä itsenäisenä toimena, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa virkamiehen etuihin muuttamalla tämän oikeusasemaa selvästi, ja jota vastaan voidaan käyttää henkilöstösäännöissä säädettyjä muutoksenhakukeinoja.

(ks. 54 ja 55 kohta)

2. Yhteisöjen toimielimellä, jolla on ylennyksiä koskevasta siirtymävaiheesta annetun sisäisen päätöksen nojalla velvollisuus ottaa huomioon virkamiehen ansiot sellaisen ajanjakson aikana, jota ei oteta huomioon arviointikertomuksissa ja jonka aikana hän on työskennellyt ensin väliaikaisena toimihenkilönä ja myöhemmin koeajalla olevana virkamiehenä, on tätä varten laaja harkintavalta. Näin ollen yhteisöjen tuomioistuinten laillisuusvalvonnan on rajoituttava ainoastaan sen selvittämiseen, onko hallintoviranomainen, ottaen huomioon ne keinot ja perusteet, joihin se on voinut perustaa arvionsa, pitäytynyt sallituissa rajoissa ja ettei se ole käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen väärin.

(ks. 98 kohta)

Viittaukset: asia T-262/94, Baiwir v. komissio, 6.6.1996 (Kok. H. 1996, s. I-A-257 ja II-739, 66 kohta); asia T-221/96, Manzo-Tafaro v. komissio, 5.3.1998 (Kok. H. 1998, s. I-A-115 ja II-307, 16 kohta) ja asia T-163/01, Perez Escanilla v. komissio, 11.7.2002 (Kok. H. 2002, s. I-A-131 ja II-717, 28 kohta).

3. Syrjintäkiellon tai yhdenvertaisen kohtelun periaatteella, joka on yhteisön oikeuden yleinen periaate, estetään, että toisiinsa verrattavissa olevissa tilanteissa menetellään eri tavalla tai että eri tilanteissa menetellään samalla tavalla, ellei tällaista menettelyä voida objektiivisesti perustella.

(ks. 99 kohta)

Viittaukset: asia 91/85, Clemen ym. v. komissio, 8.10.1986 (Kok. 1986, s. 2853, 10 kohta) ja asia C-174/89, Hoche, 28.6.1990 (Kok. 1990, s. I-2681, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).